

TERMOMETER

Gorazd Korošec

+ Predsednik uprave zreškega Uniorja je svoj drugi mandat nastopil tik pred izbruhom recesije leta 2008 in naslednji dve leti se je podpohorski dobavitelj pretežno evropske avtomobilske industrije spopadel z zniževanjem naročil. A ker se je svetovna avtomobilska industrija med prvimi panogami prilagodila razmeram, je Unior letos prodajo v primerjavi z lani povečal za četrtno. Korošec napoveduje, da bodo prihodnje leto dodali še desetino prihodkov in ujeli raven predkriznega leta 2008.

Ekonomist, ki se je do leta 2002 kalil v Uniorju in Cometu, predvsem na področju ekonomike, financ, analitike in računovodstva, je ob koncu letošnjega leta lahko optimističen. V devetih mesecih je matična družba v vseh najpomembnejših programih, kot so odkovki, ročno orodje, strojna oprema in stiskanje kovinskega prahu, povečala prihodke, nekoliko je opešal le program turizem, ki pa na Rogli in v Termah Zreče končuje gradnjo dveh hotelov.

Unior bo leto končal z dobičkom, prav tako skupina Unior, v kateri je dvajset odvisnih in enajst pridruženih podjetij v dvajsetih državah. Skupina je imela lani v devetih mesecih ob 171 milijonih evrov prihodkov nekaj manj kot štiri milijone evrov izgube, letos pa 173 milijonov evrov prihodkov brez izgube. Matična družba je lanskih 90 povečala na 114 milijonov evrov prihodkov, namesto treh milijonov lanske izgube pa pridelala dva milijona evrov dobička.

Korošec ugotavlja, da jim je kriza pomagala zmanjšati stroške in povečati učinkovitost, zato mu kaže verjeti, da bo tudi prihodnje leto uspešno. Načrti so ambiciozni. Že leta 2014 Unior načrtuje 183 milijonov evrov prihodkov, v skupini pa kar 440 milijonov evrov. Unior, ki je avgusta delnice uvrstil tudi na ljubljansko borzo, pa je tudi primer družbe, ki ji državno lastništvo ne škodi. Državni PDP, Kad in Sod v njej obvladujejo okrog 45-odstotni delež. **BRANE PIANO**

Dagmar Komar

S sredinim pismom Agencije za upravljanje kapitalskih naložb vodstvom in nadzornikom NLB in NKBM je država tudi uradno vstopila v reševanje Mercatorja pred prodajo na Hrvaško. S tem je prostovoljno skočila v valečo se snežno kepo in ji dala dodatni zagon.

Dagmar Komar je spet uporabila svoj značilni slog (znan iz prisiljenega kupovanja delnic NKBM), zaradi katerega bi tako rekoč vse stranke razen SD ukinile kar AUKN kot ustanovo (čeprav smo jo dobili po nalogu OECD in je lahko teoretično koristna, če je dobro postavljena in vodena). Uradno je naslovnike pism zavezala k večji skrbnosti in preudarnosti pri prodaji Mercatorja (z dodatnimi ocenami, analizami, zagotovili), v bistvu pa je mogoče poziv razumeti kot svarilo, naj se posel, škodljiv za Slovenijo, ne zgodi. Ker bodo sicer letele bančne glave. O sindikatih in malih delničarjih, ki so nemudoma pritegnili AUKN, ne bi izgubljali besed, saj odlično igrajo svojo vlogo, vsak na svojstveno populističen in zato učinkovit način. Še bolje: državi in agenciji poznavalsko svetujejo, kako naj svojo operacijo reševanja izpelje. Katere naložbe naj žrtvuje ali zamenja, da dobi nazaj v svoj portfelj najboljšega soseda.

Bolj presenečata odziva dveh vplivnih funkcionarjev: finančni minister Franc Križanič je napovedal, da bo pri EBRD uradno nasprotoval sodelovanju te ustanove pri financiranju Agrokorja za prevzem Mercatorja – čeprav po drugi strani vsi vpleteni z Žigo Debeljakom na čelu terjajo nedvoumno in neposredno vključitev EBRD v krog kupcev. In slednjič, z AUKN deli svojo zaskrbljenost celo predsednik države. Če pa Danilo Türk pozove k »vrhunski stopnji odgovornosti za odločitve« na podlagi dodatnih posvetov, to lahko pomeni le, da je stopnja konsenza v državni upravi popolna: čas za prodajo ni zrel. **BOŽENA KRIŽNIK**

